

บทที่ 1.

ประวัติแนวความคิดเกี่ยวกับการจัดเก็บภาษีของบริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคล ทางประเทศ ที่ประกอบกิจการในประเทศ ตามมาตรา 76 ทวิ แห่งประมวลรัษฎากร

การจัดเก็บภาษีอากรในประเทศไทยนั้น ไม่ปรากฏหลักฐานว่าเริ่มมีมาตั้งแต่สมัยใด แต่ปรากฏหลักฐานเป็นครั้งแรกในหลักศิลาจารึกของพระเจ้ารามาคำแห่งมหาราช ในสมัยกรุงสุโขทัย ว่า ได้มีการยกเลิกการเก็บจังกอบ คำว่า "จังกอบ หรือ จกอบ" เป็นคำเดียวกัน หมายถึง การเก็บภาษีชนิดหนึ่งจากผู้นำสัตว์ และสิ่งของสินค้าไปเที่ยวขายในที่ต่าง ๆ หรือหมายถึง ภาษีที่เก็บจากสัตว์หรือสิ่งของที่นำเข้ามาจำหน่าย (1) แสดงว่า ก่อนสมัยพระเจ้ารามาคำแห่งมหาราช ได้เริ่มมีการเก็บภาษีกันแล้ว แต่ในส่วนที่เกี่ยวกับภาษีเงินได้นิติบุคคลนั้น ประเทศไทยได้เริ่มจัดเก็บเป็นครั้งแรก ในปีพุทธศักราช 2475 โดยได้มีการประกาศใช้พระราชบัญญัติภาษีเงินได้ พุทธศักราช 2475 ให้มีผลใช้บังคับ ตั้งแต่วันที่ 1 เมษายน 2475 เป็นต้นไป (2) ภาษีเงินได้นิติบุคคลนี้ได้มีการแก้ไขเปลี่ยนแปลงกันเรื่อยมาจนถึงปัจจุบัน ซึ่งมีประมวลรัษฎากรเป็นกฎหมายที่ใช้ในการบังคับจัดเก็บอยู่ กฎหมายภาษีอากรนี้ ได้ชื่อว่า กฎหมายที่มีการแก้ไขเปลี่ยนแปลง และมีรายละเอียดมากมายยากแก่การเข้าใจ จึงก่อให้เกิดปัญหาขึ้นมากในปัจจุบัน ซึ่งในที่นี้ผู้เขียนจะกล่าวถึงเฉพาะการจัดเก็บภาษีเงินได้นิติบุคคลของบริษัท หรือหุ้นส่วนนิติบุคคลซึ่งตั้งขึ้นตามกฎหมายต่างประเทศ ที่ถือว่า ประกอบกิจการในประเทศไทยและภาษีเงินได้นิติบุคคลในกรณีจำหน่ายเงินกำไร เท่านั้น

(1) สนั่น สดงคุณท์, บันทึกประกอบกฎหมายว่าด้วยประมวลรัษฎากร ในกฎหมายไทย เล่ม ก. ภาษีอากร, (สวัสดิการข้าราชการสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา, กรุงเทพมหานคร : 2516 , หน้า 1 - ก.

(2) พระราชบัญญัติภาษีเงินได้ พุทธศักราช 2475 มาตรา 2

1. การจักเก็บภาษีเงินได้ในกรณีของบริษั หรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลต่าง
ประเทศ ที่กระทำกิจการในประเทศไทย

พระราชบัญญัติภาษีเงินได้ พุทธศักราช 2475 มาตรา 32 บัญญัติว่า

" บริษัทที่ตั้งขึ้นตามกฎหมายสยาม และที่ตั้งขึ้นตามกฎหมายเมืองต่างประเทศ และ
กระทำกิจการในสยาม ต้องเสียภาษีเป็นส่วนร้อยละแห่งจำนวนเงินทั้งสิ้นที่จ่ายเป็น
ดอกเบี้ย แยกถือหุ้นหรือพันธบัตร และหรือเป็นเงินปันผล และหรือเป็นเงินโบนัส
แก่ผู้ถือหุ้นส่วนร้อยละกล่าวนั้น หานว่าเท่ากับอัตราปกติแห่งภาษีเงินได้ตามปกติ
อัตราคอกษาพระราชบัญญัติ

เพื่อประโยชน์แห่งการคำนวณเงินภาษี ซึ่งบริษัทที่ตั้งขึ้นตามกฎหมายเมือง
ต่างประเทศ และกระทำกิจการในที่อื่น ๆ รวมทั้งสยามจะคงเสียนั้น ท่านให้
เทียบยอดเงินได้ออกหักจ่าย ที่บริษัทได้จากกิจการในสยาม กับยอดเงินได้
ก่อนหักจ่ายของบริษัท และเมื่อเทียบเป็นส่วนเท่าใดก็ให้เก็บภาษีในเงิน
ดอกเบี้ย เงินปันผล และหรือเงินโบนัส ตามส่วนที่เทียบได้นั้น"

ดังนั้น บริษัทที่ตั้งขึ้นตามกฎหมายสยาม และบริษัทที่ตั้งขึ้นตามกฎหมายต่างประเทศ
จะคงเสียภาษีเงินได้ในนิติบุคคลทั้งแท้นั้นมา โดยมีวิธีการคำนวณภาษีและการชำระภาษีดังนี้

1.1 บริษัทที่ตั้งขึ้นตามกฎหมายสยาม

ตามพระราชบัญญัติภาษีเงินได้ พุทธศักราช 2475 ได้กำหนดตัวผู้หน้าที่เสีย
ภาษีเงินได้ในนิติบุคคลไว้ว่า ต้องเป็นบริษัทที่ตั้งขึ้นตามกฎหมายสยาม ดังนั้น นิติบุคคลซึ่ง
จดทะเบียนเป็นบริษัทตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์จึงต้องเสียภาษีเงินได้ตามบท
บัญญัติดังกล่าว และได้กำหนดหลักเกณฑ์การคำนวณภาษี และวิธีการชำระภาษีไว้ดังนี้

1.1.1 การคำนวณภาษี

มาตรา 32 พระราชบัญญัติภาษีเงินได้ พุทธศักราช 2475 กำหนด
ให้คำนวณเงินได้ซึ่งต้องเสียภาษีจากรายจ่ายที่จ่ายเป็นดอกเบี้ย แยกถือหุ้นหรือพันธบัตร ไม่
รวมถึงดอกเบี้ยที่จ่ายในการกู้ยืมประเภทอื่น และรวมทั้งรายจ่ายที่เป็น เงินปันผล หรือ

เงินโบนัสที่จ่ายแก่ผู้ถือหุ้น ไม่รวมถึงเงินโบนัสที่จ่ายแก่พนักงาน ลูกจ้าง โดยคำนวณภาษีใน อัตราร้อยละ 6 (1) นั้น

ข้อสังเกต ตามมาตรา 32 วรรคแรก ซึ่งมีบัญญัติว่า "... ที่จ่ายเป็นดอกเบี้ย แก่ผู้ถือหุ้นหรือพันธมิตรและหรือเป็นเงินปันผล และหรือเป็นเงินโบนัส ..." นั้น คำว่า "ที่จ่าย" หมายความว่า ใดจ่ายไปแล้ว หรือถึงกำหนดจ่ายแต่ยังไม่ใดจ่ายให้แก่ผู้รับ

โดยพิจารณาจากข้อความในบทบัญญัติในมาตรา 34 และมาตรา 35 แห่งพระราชบัญญัติภาษีเงินได้ พุทธศักราช 2475 (2)

(1) พิกัดอัตราค่อทายพระราชบัญญัติภาษีเงินได้ พุทธศักราช 2475 ก. (1) อัตราปกติ แห่งภาษีเงินได้นั้น ร้อยละ 8 แห่งยอดใดทั้งสิ้น

(2) พระราชบัญญัติภาษีเงินได้ พุทธศักราช 2475

มาตรา 34 "ท่านใหม่บริษัทที่ตองเสียภาษีตามพระราชบัญญัติส่งรายการค่อ นายทรวจภาษีเงินได้ประจำภาคที่กำหนดไว้ให้เป็นผู้รับแสดงความตามข้อบังคับกรมสรรพากร ตองการ เป็นตนาว่า เงินใดก่อนหักรายจ่ายของบริษัทและจำนวนเงินที่จ่ายแล้วหรือตองจ่าย เป็นดอกเบี้ย ให้แก่ผู้ถือหุ้นหรือพันธมิตร เป็นเงินปันผล และหรือเงินโบนัสให้แก่ผู้ถือหุ้น หากเป็นบริษัทที่ตั้งขึ้นตามกฎหมายเมืองตางประเทศและตองเสียภาษีตามพระราชบัญญัติ รายการ ที่กลวานั้นตองแสดงเงินใดก่อนหักรายจ่ายซึ่งใดจากกิจการในสยามนั้นตวย

และมาตรา 35

"ภาษีที่ตองเสียตามมาตรา 32 แห่งพระราชบัญญัติท่านให้เสีย ณ ที่ว่า การอำเภอที่กำหนดไว้ภายใน 30 วัน นับแต่วันถึงกำหนดจ่ายดอกเบี้ยให้แก่ผู้ถือหุ้นหรือพันธมิตรและวันที่ตองจ่ายเงินปันผล หรือเงินโบนัสแก่ผู้ถือหุ้น"

1.1.2 วิธีการชำระภาษี

บริษัทต้องยื่นตามกฎหมายสยามจะต้องส่งรายการแสดงข้อความตามที่อธิบดีกรมสรรพากรต้องการ เช่น เงินได้ออกหักรายจ่ายของบริษัท รายจ่ายที่เป็นดอกเบี้ยให้แก่ผู้ถือหุ้นหรือพันธมิตร เงินปันผล หรือเงินโบนัสให้แก่ผู้ถือหุ้น ทนายตรวจภาษีเงินได้ประจำภาคหรือในกรณีที่มีบริษัทมีรายงานประจำปีซึ่งผ่านการตรวจบัญชีและเสนอต่อผู้ถือหุ้นแล้ว ถ้ารายงานประจำปีมีข้อความตามที่อธิบดีกรมสรรพากรต้องการ นายตรวจภาษีเงินได้ประจำภาค จะรับรายงานประจำปีนั้นแทนแบบแสดงรายการก็ได้ และต้องชำระภาษี ณ ที่ว่าการอำเภอที่กำหนดภายใน 30 วัน นับแต่วันถูกกำหนดจ่ายดอกเบี้ยให้แก่ผู้ถือหุ้นหรือพันธมิตร และวันที่ต้องจ่ายเงินปันผลหรือเงินโบนัสให้แก่ผู้ถือหุ้น⁽¹⁾ โดยแบบแสดงรายการที่ยื่นต้องมีผู้จัดการบริษัท หรือกรรมการ 3 คน ลงลายมือชื่อ⁽²⁾

ตัวอย่าง การคำนวณภาษีของบริษัทไทย ตามมาตรา 32 แห่งพระราชบัญญัติภาษีเงินได้ พุทธศักราช 2475

บริษัท ก. มีเงินได้ออกหักรายจ่าย 1,000,000 บาท เมื่อหักรายจ่ายต่าง ๆ แล้ว บริษัท ก. มีกำไรเบ่งเป็นเงินปันผลให้แก่ผู้ถือหุ้นทั้งหมด 100,000 บาท ทั้งปรากฏตามบัญชีของบริษัทในค่านายจ่ายว่า บริษัทได้จ่ายดอกเบี้ยให้แก่ผู้ถือหุ้น เป็นเงิน 10,000 บาท จ่ายเงินโบนัสให้แก่ผู้ถือหุ้น 10,000 บาท

ตามข้อเท็จจริงข้างต้น บริษัท ก. จะต้องเสียภาษีเงินได้นิติบุคคล ดังนี้.-

เงินปันผล	100,000	บาท
ดอกเบี้ยหุ้น	10,000	"
โบนัสของผู้ถือหุ้น	10,000	"

(1) พระราชบัญญัติภาษีเงินได้ พุทธศักราช 2475 มาตรา 34 และมาตรา 35

(2) พระราชบัญญัติภาษีเงินได้ พุทธศักราช 2475 มาตรา 45 "บรรดารายการรายงานอุทธรณ์ หรือเอกสารอื่นตามความในหมวด 2 แห่งพระราชบัญญัตินี้ ทำนว่ากรรมการ นายหนึ่งหรือผู้จัดการของบริษัทต้องลงลายมือชื่อ"

รวมรายจ่ายที่นำมาคำนวณภาษี	120,000 บาท
อัตราภาษี ร้อยละ 8	$120,000 \times 8 = 9,600$ บาท
	100
∴ บริษัท ก. ต้องชำระภาษีทั้งสิ้น	9,600.- บาท

1.2 บริษัทที่ตั้งขึ้นตามกฎหมายเมืองต่างประเทศ

พระราชบัญญัติภาษีเงินได้ พุทธศักราช 2475 มาตรา 32 บัญญัติให้บริษัทที่ตั้งขึ้นตามกฎหมายต่างประเทศ ต้องเสียภาษีเงินได้ในบุคคลเมื่อบริษัทที่ตั้งขึ้นตามกฎหมายต่างประเทศ เข้ามากระทำการในสยาม โดยได้กำหนดหลักเกณฑ์วิธีการในการคำนวณภาษีและชำระภาษีดังนี้

1.2.1 การคำนวณภาษี

ฐานภาษีในการคำนวณเงินได้ซึ่งจะต้องเสียของบริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลต่างประเทศนั้น ก็เช่นเดียวกับบริษัทที่ตั้งขึ้นตามกฎหมายไทย คือ คำนวณจากรายจ่ายที่คงจ่ายเป็นดอกเบี้ยให้แก่ผู้ถือหุ้นหรือพันธมิตร เงินปันผล หรือเงินโบนัส ที่จ่ายแก่ผู้ถือหุ้นแล้วคำนวณภาษีในอัตราร้อยละ 8 (1) แต่การคิดคำนวณดอกเบี้ย เงินปันผล เงินโบนัสนั้น ใ้คำนวณจากยอดเงินได้ก่อนหักรายจ่ายของบริษัทซึ่งได้จากกิจการทั้งหมดในการประกอบกิจการในท้องถิ่น ทั่วทั้งในประเทศไทย กับยอดเงินได้ก่อนหักรายจ่ายของบริษัทที่ได้รับจากการประกอบกิจการในประเทศไทย ในอัตราส่วนเท่าใดก็ให้เรียกเก็บภาษีจากดอกเบี้ย เงินปันผล เงินโบนัส ตามส่วนที่เทียบได้นั้น (2)

(1) พระราชบัญญัติภาษีเงินได้ พุทธศักราช 2475 มาตรา 32

(2) พระราชบัญญัติภาษีเงินได้ พุทธศักราช 2475 มาตรา 32 วรรคสอง

" เพื่อประโยชน์แห่งการคำนวณเงินภาษีซึ่งบริษัทที่ตั้งขึ้นตามกฎหมายเมืองต่างประเทศ และกระทำการในท้องถิ่น ทั่วทั้งสยามจะต้องเสียนั้น ท่านให้เทียบยอดเงินได้ก่อนหักรายจ่ายของบริษัทได้จากกิจการในสยาม กับยอดเงินได้ก่อนหักรายจ่ายของบริษัทและเมื่อเทียบเป็นส่วนเท่าใดก็ให้เก็บภาษีในเงินดอกเบี้ย เงินปันผล และหรือเงินโบนัส ตามส่วนที่เทียบได้นั้น"

1.2.2 วิธีการชำระภาษี

บริษัทที่ตั้งขึ้นตามกฎหมายต่างประเทศ จะต้องยื่นรายการแสดงขอความ-
ตามแบบที่อธิบดีกรมสรรพากรต้องการ และชำระภาษีภายในกำหนดเวลาเช่นเดียวกับบริษัทที่
ตั้งขึ้นตามกฎหมาย เพียงแต่รายการที่ยื่นนั้นจะต้องแสดงขอความเงินใดก่อนหักรายจ่าย ซึ่งได้
จากกิจการในสยามด้วย (2)

ตัวอย่าง

การคำนวณภาษีของบริษัทที่ตั้งขึ้นตามกฎหมายต่างประเทศ

บริษัท เอ. จดทะเบียนตามกฎหมายญี่ปุ่น มีสาขาอยู่ในประเทศไทย ยอดเงินใดก่อน
หักรายจ่ายของสาขาไทยในปีภาษีเท่ากับ 1,000,000 บาท ยอดเงินใดของบริษัทในญี่ปุ่นรวม
ทั้งสาขาไทยด้วย เป็นเงิน 10,000,000 บาท สาขาไทยและสำนักงานใหญ่มีรายจ่ายรวม-
กันเป็นเงินปันผล 1,000,000 บาท ดอกเบี้ยหุ้นกู้ 2,000,000 บาท

ตามข้อเท็จจริงข้างต้น บริษัท เอ. สาขาไทย จะต้องเสียภาษีเงินได้นิติบุคคลดังนี้

เงินใดทั้งหมดของบริษัท เอ.	=	10,000,000	บาท
เงินใดของสาขาในไทย	=	1,000,000	"
∴ เงินใดของสาขา	=	1 : 10	ของเงินใดทั้งหมด
∴ รายจ่ายที่จะต้องนำมาคำนวณภาษี	=	$\frac{\text{เงินปันผล} + \text{ดอกเบี้ยหุ้นกู้} + 10}{100}$	
	=	300,000	บาท
อัตราภาษีร้อยละ 8	=	$\frac{300,000 \times 8}{100}$	
	=	24,000	บาท

(1) พระราชบัญญัติภาษีเงินได้ พุทธศักราช 2475 มาตรา 34 และมาตรา 35

ข้อสังเกต การจัดเก็บภาษีเงินได้นิติบุคคลตามพระราชบัญญัติภาษีเงินได้
 พุทธศักราช 2475 นี้ จัดเก็บภาษีเงินได้เฉพาะนิติบุคคล ซึ่งจัดตั้งขึ้นในรูปบริษัทที่ตั้งขึ้นตาม
 กฎหมายสยาม หรือบริษัทที่ตั้งขึ้นตามกฎหมายต่างประเทศเท่านั้น ส่วนนิติบุคคลอื่น เช่น
 ห้างหุ้นส่วน สมาคม หรือคณะบุคคล ไม่อยู่ในบังคับของเสียภาษีเงินได้นิติบุคคล รวมทั้งบริษัท
 ซึ่งต้องเสียภาษีตามพระราชบัญญัติภาษีการธนาคารและการประกันภัย พุทธศักราช 2475 (1)

ต่อมาในปี พ.ศ. 2481 ได้มีการแก้ไขเปลี่ยนแปลงการจัดเก็บภาษีโดยประกาศ
 ใ้พระราชบัญญัติให้ใช้บทบัญญัติแห่งประมวลรัษฎากร พุทธศักราช 2481 (2) ยกเลิก
 พระราชบัญญัติการจัดเก็บภาษีประเภทต่าง ๆ รวมทั้งพระราชบัญญัติภาษีเงินได้ พุทธศักราช
 2475 ด้วย โดยขยายการจัดเก็บภาษีเงินได้นิติบุคคลให้รวมถึงห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลด้วย โดย
 บัญญัติไว้ในมาตรา 66 แห่งประมวลรัษฎากร ความว่า

"บริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลที่ตั้งขึ้นตามกฎหมายสยาม หรือที่ตั้งขึ้นตามกฎหมาย
 ต่างประเทศ และกระทำการกิจการในสยามต้องเสียภาษีในจำนวนเงินได้ของเสียตามบทบัญญัติ
 ในส่วนนี้"

ส่วนฐานภาษีซึ่งใช้ในการคำนวณเงินได้นั้น ได้เพิ่มเติมเงินได้ที่จะต้องนำมารวม
 คำนวณภาษี คือดอกเบี้ยเงินกู้ที่จ่ายเงินส่วนแบ่งกำไรที่จ่าย เงินลงทุนซึ่งจ่ายหรือเงินเพิ่มทุน
 ซึ่งตั้งจากเงินกำไร ที่ไ้กำไรมา เงินรายได้ที่กั้นไว้ของบริษัทหรือหุ้นส่วนนิติบุคคล ผลประโยชน์
 ที่ได้รับจากการยุบบริษัทหรือหุ้นส่วนนิติบุคคล ไปรวมเข้ากับบริษัทหรือหุ้นส่วนนิติบุคคลอื่น

(1) พระราชบัญญัติภาษีเงินได้ พุทธศักราช 2475 มาตรา 33.

(2) พระราชบัญญัติให้ใช้บทบัญญัติแห่งประมวลรัษฎากร พุทธศักราช 2481
 มาตรา 2 ยกเลิกพระราชบัญญัติภาษีเงินได้ พุทธศักราช 2475 เป็นต้นไป ใช้บังคับตั้งแต
 วันที่ 1 เมษายน 2482

หรือการรับช่วงกันหรือการ เลิก ซึ่งตีราคาเป็นเงินได้เกินกว่าเงินทุน (1) และได้เปลี่ยนแปลงวิธีการคำนวณภาษีและการชำระ ภาษีดังนี้

๓. การคำนวณภาษี ถ้าผู้มีหน้าที่เสียภาษีเป็นบริษัทหรือหุ้นส่วนนิติบุคคลที่ตั้งขึ้นตาม กฎหมายของต่างประเทศ การคำนวณภาษีให้เทียบยอดเงินได้ก่อนหักรายจ่ายของบริษัท หรือ หุ้นส่วนนิติบุคคลต่างประเทศ ที่ได้ในประเทศสยาม กับยอดเงินได้ก่อนหักรายจ่ายของบริษัท ทั้งหมด แล้วคำนวณภาษีตามส่วน ที่เปรียบเทียบได้ ยกเว้นบริษัทหรือหุ้นส่วนนิติบุคคลต่าง ประเทศที่ประกอบกิจการดังต่อไปนี้ ให้ใช้เงินได้ดังต่อไปนี้เปรียบเทียบ คือ

1) บริษัทหรือหุ้นส่วนนิติบุคคลที่ประกอบกิจการ ธนาคารรับฝากเงินให้ใช้ยอดเงิน ฝากในบัญชีกระแสรายวันและเงินฝากประจำในสยามกับยอดเงินฝากทั้งสิ้นในบัญชีประเภท ดังกล่าวในวันปิดบัญชีของระยะบัญชี 12 เดือน ครั้งหลังสุดก่อนจ่ายเงินได้

ถ้าเป็นธนาคารแลกเปลี่ยนให้ใช้ยอดเงินของกิจการแลกเปลี่ยนเปรียบเทียบ

ถ้าเป็นธนาคารทั้งรับฝากเงินและแลกเปลี่ยนให้เปรียบเทียบยอดเงินของกิจการ ทั้ง 2 อย่าง อย่างใดมากกว่าให้คำนวณเป็น เงินภาษี

(1) ประมวลรัษฎากร ฉบับพุทธศักราช 2481 มาตรา 65.

1. ดอกเบี้ยหุ้นกู้ ดอกเบี้ยพันธบัตร หรือดอกเบี้ยเงินกู้ที่จ่าย
2. เงินปันผล หรือเงินส่วนแบ่งของกำไรที่จ่าย เงินโบนัสที่จ่ายแก่ผู้ถือหุ้น รวมทั้ง เงินลดทุนซึ่งจ่ายหรือเงินเพิ่มทุนซึ่งตั้งจากเงินกำไรที่ไคมา หรือเงินรายได้ที่กั้นไว้ ของบริษัทหรือหุ้นส่วนนิติบุคคล
3. ผลประโยชน์ที่ได้รับจากการยุบบริษัทหรือหุ้นส่วนนิติบุคคล ไปรวมเข้ากันกับ บริษัทหรือหุ้นส่วนนิติบุคคลอื่น หรือการรับช่วงกันหรือการ เลิกซึ่งตีราคาเป็นเงินได้เกินกว่า เงินทุน

2. บริษัทหรือหุ้นส่วนนิติบุคคล ประกอบกิจการ เครดิทมองชีเออร์ ให้เทียบยอดเงินกู้ที่มีอสังหาริมทรัพย์ เป็นประกันและการลงทุนหากำไรในอสังหาริมทรัพย์ ซึ่งค้างบัญชีอยู่ในวันปิดบัญชี ระยะเวลา 12 เดือน ครั้งหลังสุดก่อนจ่ายเงิน โฉมราคำนวณภาษี

3. บริษัทหรือหุ้นส่วนนิติบุคคล ประกอบกิจการ ออมสิน ให้เทียบยอดเงินที่ค้างบัญชี เป็น เครดิตของผู้ส่งในวันปิดบัญชี ระยะเวลา 12 เดือน ครั้งหลังสุดก่อนจ่ายโดยโฉมราคำนวณภาษี

4. บริษัทหรือหุ้นส่วนนิติบุคคล ประกอบกิจการ ประกันภัย ให้ใช้ยอดเงินเบี้ยประกันภัยที่เก็บได้ คำนวณภาษี (1)

การชำระภาษี บริษัทหรือหุ้นส่วนนิติบุคคล ที่ตั้งขึ้นตามกฎหมายไทย หรือที่ตั้งขึ้นตามกฎหมายต่างประเทศ มีหน้าที่ต้องยื่นรายการต่อเจ้าพนักงานประเมิน ตามที่อธิบดีกรมสรรพากรกำหนด พร้อมกับชำระเงินภาษีภายใน 90 วัน นับแต่วันที่มีประชุมใหญ่นิติบัญญัติ และงบดุลประจำปี ตามมาตรา 68, 69 และมาตรา 70 แห่งประมวลรัษฎากร และคำนวณภาษีในอัตราร้อยละ 8 ตามบัญชีอัตราภาษีเงินได้

และในปี พ.ศ. 2494 ได้มีพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ 8) พุทธศักราช 2494 (2) แก้ไขบทบัญญัติในมาตรา 66 แห่งประมวลรัษฎากรดังนี้

" บริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลที่ตั้งขึ้นตามกฎหมายไทยหรือที่ตั้งขึ้นตามกฎหมายต่างประเทศ และกระทำการกิจการในประเทศไทย ต้องเสียภาษีตามบทบัญญัติส่วนนี้

(1)

ประมวลรัษฎากร ฉบับพุทธศักราช 2481 มาตรา 66

(2)

พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ 8) พุทธศักราช 2494 มาตรา 1 (2) ให้ใช้บังคับแก่บริษัทและห้างหุ้นส่วนนิติบุคคล ซึ่งรวบรวมระยะเวลาบัญชีสิ้นสุดลง ในหรือหลังวันใช้บังคับพระราชบัญญัตินี้

บริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลที่ตั้งขึ้นตามกฎหมายของต่างประเทศ และกระทำ
กิจการในที่อื่น ๆ รวมทั้งในประเทศไทย ให้เสียภาษีในกำไรสุทธิจากกิจการหรือ
เนื่องจากกิจการที่ได้กระทำในประเทศไทย ในรอบระยะเวลาบัญชีและการ
คำนวณกำไรสุทธิให้ปฏิบัติเช่นเดียวกับมาตรา 65 และมาตรา 65 ทวิ แต่
ไม่สามารถจะคำนวณกำไรสุทธิดังกล่าวแล้วได้ ให้นำหน้าบัญชีว่า ulyการ
ประเมินภาษีตามมาตรา 71(1) มาใช้บังคับโดยอนุโลม"

ซึ่ง พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ 8) พุทธศักราช
2494 ได้แก้ไขเปลี่ยนแปลงวิธีการคำนวณภาษีและการชำระภาษีดังนี้

การคำนวณภาษี

พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ 8) พุทธศักราช 2494
ได้เปลี่ยนแปลงฐานภาษีในการคำนวณเงินได้เป็นการคำนวณภาษีจากกำไรสุทธิ ซึ่งได้จาก
กิจการหรือเนื่องจากกิจการในรอบระยะเวลาบัญชี ดังบัญญัติไว้ในมาตรา 65 ความว่า

" เงินได้ที่ต้องเสียภาษีตามความในส่วนนี้ คือกำไรสุทธิซึ่งได้จากกิจการหรือ
เนื่องจากกิจการที่กระทำในรอบระยะเวลาบัญชีและรอบระยะเวลาบัญชีดังกล่าว
ให้มีกำหนดสองเดือน เว้นแต่ในกรณีดังต่อไปนี้..2

และแยกพิจารณาการคำนวณภาษีจากกำไรสุทธิของบริษัท หรือห้างหุ้นส่วน
นิติบุคคลที่ตั้งขึ้นตามกฎหมายไทย หรือที่ตั้งขึ้นตามกฎหมายต่างประเทศ ดังนี้

ก) บริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลที่ตั้งขึ้นตามกฎหมายไทย

บริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลที่ตั้งขึ้นตามกฎหมายไทย ต้องเสียภาษีเงินได้
นิติบุคคล โดยคำนวณเงินได้ที่ต้องเสียภาษีจากกำไรสุทธิ ซึ่งได้จากกิจการหรือเนื่องจาก
กิจการที่กระทำในรอบระยะเวลาบัญชีสิบสองเดือน หรือน้อยกว่าสิบสองเดือนก็ได้ ในกรณี

ที่บริษัท หรือทางหุ้นส่วนนิติบุคคลนั้นเริ่มตั้งขึ้นใหม่ หรือในกรณีขอเปลี่ยนแปลงระยะเวลาบัญชี (1) และการคำนวณรายจ่ายต้องอยู่ในหลักเกณฑ์ตามมาตรา 65 ทวิ และมาตรา 65 ทรี แห่งประมวลรัษฎากร การคำนวณกำไรสุทธิของบริษัทหรือทางหุ้นส่วนนิติบุคคล ซึ่งตั้งขึ้นตามกฎหมายไทย นั้น ไม่ว่าจะประกอบกิจการที่ใด ก็ต้องนำเงินได้ดังกล่าวมารวมคำนวณกำไรสุทธิเพื่อเสียภาษี (2) ในอัตราที่กำหนด ()

ตามบัญชีอัตราภาษีเงินได้ (2) สำหรับบริษัท และทางหุ้นส่วนนิติบุคคล

(ก) กำไรสุทธิไม่เกิน	500,000 บาท	ร้อยละ 10
(ข) กำไรสุทธิตัวส่วนที่เกิน แต่ไม่เกิน	500,000 บาท	
	1,000,000 บาท	ร้อยละ 15
(ค) กำไรสุทธิตัวส่วนที่เกินกว่า	1,000,000 บาท	ร้อยละ 20

ตัวอย่าง

บริษัท ก. จำกัด จัดทะเบียนเป็นบริษัทจำกัดตามกฎหมายไทย มีเงินได้ในรอบระยะเวลาบัญชีจากการประกอบกิจการในไทย 1,000,000 บาท และสาขาที่สิงคโปร์มีเงินได้ 1,000,000 บาท มีรายจ่ายได้ไม่ตองห้ามตามมาตรา 65 ทวิ และมาตรา 65 ทรี แห่งประมวลรัษฎากร 500,000 บาท

ตามขอเท็จจริงข้างต้น บริษัท ก. จำกัด ต้องเสียภาษีเงินได้นิติบุคคล ดังนี้		
เงินได้ทั้งหมดจากการประกอบกิจการ	=	1,000,000 1,000,000 บาท
	=	2,000,000 บาท
รายจ่าย	=	500,000 บาท
∴ กำไรสุทธิของบริษัท ก.	=	1,500,000 บาท
ภาษีที่จะต้องเสีย		
500,000 ร้อยละ 10	=	50,000 บาท
1,000,000 ร้อยละ 15	=	150,000 บาท
∴ บริษัท ก. ต้องเสียภาษี	=	200,000 บาท

(1) ประมวลรัษฎากร มาตรา 65

(2) ประมวลรัษฎากร มาตรา 65,66

การชำระภาษี

เนื่องด้วยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ 8) พุทธศักราช 2494 ได้เปลี่ยนแปลงวิธีการคำนวณภาษีเป็นการคำนวณภาษีจากกำไรสุทธิจึงแก้ไขเปลี่ยนแปลงกำหนดเวลาการชำระภาษี โดยภายในหนึ่งร้อยห้าสิบวันนับแต่วันสุดท้ายของระยะเวลาบัญชี ให้บริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลยื่นรายการซึ่งจำเป็นต้องใช้ในการคำนวณภาษีเกี่ยวกับจำนวนกำไรสุทธิและจำนวนเงินภาษีที่ต้องเสียต่ออำเภอตามแบบที่อธิบดีกำหนด (1)

ข) บริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลที่ตั้งขึ้นตามกฎหมายต่างประเทศ

บริษัท หรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลที่ตั้งขึ้นตามกฎหมายต่างประเทศ และกระทำการกิจการในประเทศไทย การคำนวณกำไรสุทธินั้น ให้คำนวณกำไรสุทธิจากกิจการหรือเนื่องจากกิจการที่ใดกระทำในประเทศไทยเท่านั้น กำไรสุทธิจากกิจการ หรือเนื่องจากกิจการที่กระทำในที่อื่น ๆ นอกจากในประเทศไทย ไม่ต้อนนำมารวมคำนวณกำไรสุทธิ และการคำนวณกำไรสุทธิก็อยู่ในบังคับของ มาตรา 65 ทวิ และมาตรา 65 ครี แห่งประมวลรัษฎากร และอัตราภาษีเช่นเดียวกัน บริษัท หรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลที่ตั้งขึ้นตามกฎหมายไทย แต่ในกรณีบริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลต่างประเทศ ไม่สามารถคำนวณกำไรสุทธิได้ ก็ให้ประเมินภาษีในอัตราร้อยละ 2 (ปัจจุบันร้อยละ 5) ได้ (2) หรือในกรณีบริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลต่างประเทศนั้น ประกอบกิจการขนส่ง การคำนวณภาษีจาก

(1)

ประมวลรัษฎากร มาตรา 68

(2)

ประมวลรัษฎากร มาตรา 65, 66 วรรค 2

ค่าโดยสาร ค่าระวาง ค่าธรรมเนียม และประโยชน์อื่น ๆ (1) ก่อน

ตัวอย่าง บริษัท เอ. จดทะเบียนตามกฎหมายอังกฤษ มีสาขาอยู่ในประเทศไทย มีเงินไต่จากการจำหน่ายสินค้าในประเทศไทยในรอบระยะเวลาบัญชี 1,000,000 บาท มีรายจ่ายเฉพาะกิจการในประเทศไทย 50,000 บาท

ตามข้อเท็จจริง บริษัท เอ. สาขาไทย ต้องเสียภาษีเงินได้นิติบุคคล ดังนี้

เงินไต่ของบริษัท เอ. สาขาในไทย = 1,000,000 บาท

รายจ่ายเฉพาะสาขาในไทย = 50,000 บาท

∴ กำไรสุทธิของบริษัท เอ. ในไทย = 950,000 "

บริษัท เอ. สาขาไทย ต้องเสียภาษีดังนี้

500,000 ร้อยละ 10 = 50,000 "

950,000 ร้อยละ 15 = 67,500 "

รวมภาษีทั้งหมด = 117,500 บาท

(1) ประมวลรัษฎากร มาตรา 67

มาตรา 67 การเสียภาษีตามความในส่วนนี้ ให้เสียตามอัตราที่กำหนดไว้ในบัญชีอัตราภาษีเงินได้ท้ายหมวดนี้ เว้นแต่ในกรณีของบริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลตามมาตรา 66 วรรคสอง กระทำกิจการขนส่งผ่านประเทศต่าง ๆ ให้เสียภาษีเฉพาะกิจการขนส่งตามเกณฑ์ดังต่อไปนี้

(1) ในกรณีรับขนคนโดยสาร ให้เสียภาษีในอัตราร้อยละ 3 ของค่าโดยสาร ค่าธรรมเนียม และประโยชน์อื่นใดที่เรียกเก็บในประเทศไทยก่อนหักรายจ่ายใด ๆ เนื่องในการรับขนคนโดยสารนั้น

(2) ในกรณีรับขนของให้เสียภาษีในอัตราร้อยละ 3 ของค่าระวาง ค่าธรรมเนียม และประโยชน์อื่นใดที่เรียกเก็บไม่ว่าในหรือนอกประเทศไทยก่อนหักรายจ่ายใด ๆ เนื่องในการรับขนของออกจากประเทศไทยนั้น

2. การจัดเก็บภาษีเงินได้นิติบุคคลของบริษัท หรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลทาง
ประเทศ กรณีให้ถือว่า ประกอบกิจการในประเทศไทย

นอกจากจัดเก็บภาษีเงินได้นิติบุคคลของบริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลทาง
ประเทศ ที่ประกอบกิจการในประเทศไทยแล้ว กฎหมายยังบัญญัติจัดเก็บภาษีเงินได้นิติ
บุคคลแก่บริษัท หรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลต่างประเทศ ซึ่งมีได้ประกอบกิจการในประเทศไทย
แต่กฎหมายบัญญัติให้ถือว่าประกอบกิจการในประเทศไทยโดยเริ่มจัดเก็บเป็นครั้งแรกเมื่อ
ประกาศใช้พระราชบัญญัติ ให้รับบทบัญญัติแห่งประมวลรัษฎากร พุทธศักราช 2481 โดย
บัญญัติไว้ในมาตรา 76 ดังนี้

" บุคคลใดจะเป็นบุคคลธรรมดาหรือบริษัทหุ้นส่วนนิติบุคคลก็ตาม ที่ประกอบกิจ
การในสยาม เป็นลูกจ้างหรือทำการแทนหรือมีการติดต่อกับกิจการที่ทำกับบริษัทหรือห้างหุ้น
ส่วนนิติบุคคลที่ตั้งขึ้นตามกฎหมายของต่างประเทศ เป็นเหตุให้บริษัทหรือหุ้นส่วนนิติบุคคลนั้น
ได้รับเงินใดหรือ ผลกำไรในสยาม ให้ถือว่าบริษัทหรือหุ้นส่วนนิติบุคคลที่ตั้งขึ้นตามกฎหมาย
ของต่างประเทศ ได้ประกอบกิจการในสยาม และถ้าอธิบดีออกหนังสือแจ้งความไปยังบุคคล
ที่ประกอบกิจการในสยามแสดงให้ทราบว่าได้ถือเอาบุคคลนั้น เป็นตัวแทนของบริษัทหรือหุ้นส่วน
นิติบุคคลที่ตั้งขึ้นตาม กฎหมายของต่างประเทศ ให้บุคคลนั้นมีหน้าที่ต้องปฏิบัติตามบท
บัญญัติในส่วนนี้

แต่บุคคลที่ประกอบกิจการในสยามดังกล่าวแล้วชอบที่จะ เสนอขอเท็จจริงและหลัก
ฐานต่ออธิบดี แสดงว่าตนไม่ควรรับผิดชอบดังกล่าวข้างตนได้เมื่ออธิบดีได้วินิจฉัยเห็นสมควร
ประการใดและได้สั่งการแล้ว ให้เป็นอันยุติแก่ชขาดเพียงนั้น"

ต่อมาได้มีการแก้ไขเพิ่มเติมบทบัญญัติดังกล่าวนี้ ตามพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติม
ประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ 8) พ.ศ. 2494 โดยบัญญัติไว้ในมาตรา 76 ทวิ ดังนี้

" บริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลซึ่งตั้งขึ้นตามกฎหมายของต่างประเทศมีลูกจ้าง
หรือผู้ทำการแทน หรือผู้ทำการติดต่อกับในการประกอบกิจการในประเทศไทย
ซึ่งเป็นเหตุให้ได้รับเงินใดหรือผลกำไรในประเทศไทย ให้ถือว่าบริษัทหรือ

ห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลนั้นประกอบกิจการ ในประเทศไทย และให้ถือว่าบุคคลผู้เป็น ลูกจ้าง หรือผู้ทำการแทน หรือผู้ทำการติดต่อเชื่อนั้น ไม่ว่าจะเป็นผู้บุคคลธรรมดา หรือนิติบุคคล เป็นตัวแทนของบริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคล ซึ่งตั้งขึ้นตามกฎหมาย ของต่างประเทศ และให้บุคคลนั้นมีหน้าที่และความรับผิดชอบในการยื่นรายการ และ เสียภาษีตามบทบัญญัติในส่วนนี้ เฉพาะที่เกี่ยวกับเงินได้ หรือผลกำไรที่กล่าวแล้ว

ในกรณีดังกล่าวในวรรคแรก ถ้าบุคคลผู้มีหน้าที่และความรับผิดชอบในการยื่นรายการ และเสียภาษีไม่สามารถจะคำนวณกำไรสุทธิเพื่อเสียภาษีตามบทบัญญัติในส่วนนี้ได้ ให้นำบท บัญญัติว่าด้วยการประเมินภาษีตามมาตรา 71(1) มาใช้บังคับโดยอนุโลม"

ดังนั้น เติมลูกจ้าง หรือผู้ทำการแทน หรือผู้ทำการติดต่อ เป็นเหตุให้บริษัท หรือ ห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลที่ตั้งขึ้นตามกฎหมายของต่างประเทศได้รับเงินหรือผลกำไรในประเทศไทย จะมีหน้าที่และความรับผิดชอบประมวลรัษฎากร ก็ต่อเมื่อได้รับหนังสือจากอธิบดีกรมสรรพากร ว่าได้ถือเอาลูกจ้างผู้ทำการแทน หรือผู้ทำการติดต่อนั้น เป็นตัวแทนของบริษัทหรือห้างหุ้น ส่วนนิติบุคคล ที่ตั้งขึ้นตามกฎหมายของต่างประเทศ และผู้ได้รับแจ้งมีสิทธิที่จะโต้แย้งได้ โดยเสนอหลักฐานขอเท็จจริงต่ออธิบดีกรมสรรพากร เมื่ออธิบดีกรมสรรพากรวินิจฉัยเป็น อย่างใดแล้ว ถึงที่สุดจะอุทธรณ์ต่อคณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์หรือนาคคีฬองร้องต่อศาลมิได้⁽¹⁾

ต่อมาเมื่อแก้ไขบทบัญญัติดังกล่าวโดยบัญญัติไว้ในมาตรา 76 ทวิ จนถึงปัจจุบันได้ แก้ไขเพิ่มเติมให้ลูกจ้าง ผู้ทำการแทน หรือผู้ทำการติดต่อ มีความรับผิดชอบ ทั้งนี้ไม่จำต้องได้รับ หนังสือแจ้งจากอธิบดีกรมสรรพากรแต่อย่างใด และในกรณีที่ไม่สามารถคำนวณหากำไรสุทธิได้ ก็อาจขอเสียภาษีเงินได้ตามมาตรา 71(1) คือร้อยละ 5⁽²⁾ ของยอดรายรับก่อนหักราย จ่ายใด ๆ หรือยอดขายก่อนหักรายจ่ายใด ๆ ในประเทศไทย ของรอบระยะเวลาบัญชีนั้นแล้ว แต่อย่างใดจะมากกว่า

ส่วนในกรณีใดจึงให้ถือว่าบริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลต่างประเทศประกอบกิจการ ในประเทศไทยนั้น ผู้เขียนจะได้อธิบายถึงในบทความต่อไป

(1) ประมวลรัษฎากร พุทธศักราช 2481 มาตรา 76

(2) เก็บจกเก็บในอัตราร้อยละ 2 ของรายรับ

3. การจัดเก็บภาษีเงินได้นิติบุคคลของบริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลต่างประเทศ

ในกรณีจำหน่ายเงินกำไร

บริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลซึ่งตั้งขึ้นตามกฎหมายของต่างประเทศ เมื่อเข้ามาประกอบกิจการในประเทศไทย และได้รับผลกำไรจากกิจการหรือเนื่องจากกิจการในประเทศไทย แต่มิได้จ่ายเงินปันผลหรือเงินส่วนแบ่งกำไรในประเทศไทยแต่อย่างใด กลับส่งเงินกำไรดังกล่าวออกไป เพื่อจ่ายเป็นเงินปันผลหรือเงินส่วนแบ่งกำไรในต่างประเทศ ทำให้ไม่อยู่ในบังคับ ต้องเสียภาษีเงินได้นิติบุคคลตามบัญชีแห่งประมวลรัษฎากรแต่อย่างใด ซึ่งเป็นการได้เปรียบบริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลที่ตั้งขึ้นตามกฎหมายไทย เมื่อมีการจ่ายเงินปันผลหรือเงินส่วนแบ่งกำไร ผู้ถือหุ้น หรือผู้เป็นหุ้นส่วนมีหน้าที่ต้องเสียภาษีเงินได้สำหรับเงินที่ได้รับ และในกรณีที่บริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลต่างประเทศที่มาประกอบกิจการในประเทศไทย โดยจดทะเบียน ตั้งบริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลในประเทศไทยขึ้นใหม่ นอกจากจะต้องเสียภาษีเงินได้จากการคำนวณกำไรสุทธิตามปกติแล้ว บริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลต่างประเทศ ซึ่งเป็นผู้ถือหุ้นต้องเสียภาษีจากเงินปันผลหรือเงินส่วนแบ่งกำไรที่ได้รับ ซึ่งกำหนดให้ผู้จ่ายมีหน้าที่หักภาษี ณ ที่จ่ายตามที่บัญญัติไว้ในมาตรา 70 แห่งประมวลรัษฎากร แต่บริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลซึ่งตั้งขึ้นตามกฎหมายต่างประเทศเข้ามากระทำการในประเทศไทยในรูปสาขา โดยมีใจจดทะเบียนเป็นนิติบุคคลขึ้นใหม่ในประเทศไทย หรือมีลูกจ้างผู้ทำการแทน หรือผู้ทำการติดต่อ ซึ่งมาตรา 76 ทวิ แห่งประมวลรัษฎากร ให้ถือว่าประกอบกิจการในประเทศไทย เมื่อจำหน่ายกำไรออกไป กลับไม่ต้องเสียภาษีแต่อย่างใด ดังนั้น จึงได้มีการแก้ไขหลักการเสียภาษีกังกล่าว โดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ 16) พ.ศ. 2502 ซึ่งมีผลใช้บังคับตั้งแต่วันที่ 5 พฤศจิกายน 2502 ได้เพิ่มเติมมาตรา 70 ทวิ ตามประมวลรัษฎากร โดยบัญญัติว่า

" บริษัท หรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลใด จำหน่ายเงินกำไรหรือเงินประเภทอื่นใด ที่เกินไว้จากกำไรหรือที่ถือได้ว่าเป็นเงินกำไรออกไปจากประเทศไทยให้เสีย

ภาษีเงินได้ในจำนวนเงินที่จำหน่ายขึ้น ในอัตราร้อยละ 15
โดยนำส่งอำเภอท้องที่พร้อมกันยื่นรายการตามแบบที่อธิบดี -
กำหนด ภายใน 7 วัน นับแต่วันจำหน่าย " (1)

มาตรา 70 ทวิ ดังกล่าวนั้น ต่อมาได้แก้ไขเพิ่มเติมโดยประกาศคณะปฏิวัติ ฉบับ
ที่ 206 พ.ศ. 2515 ข้อ 12 ซึ่งใช้บังคับตั้งแต่วันที่ 16 กันยายน 2515 บัญญัติว่า

" บริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลใดจำหน่ายเงินกำไร หรือ
เงินประเภทอื่นใดที่กันไว้จากกำไรหรือที่ถือได้ว่าเป็นเงิน
กำไร ออกไปจากประเทศไทย ให้เสียภาษีเงินได้ใน
จำนวนเงินที่จำหน่ายนั้นตามอัตรากำไรเงินได้ สำหรับ
บริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคล (1) โดยนำส่ง อำเภอ
ท้องที่พร้อมกันยื่นรายการตามแบบที่อธิบดีกำหนด ภายใน
เจ็ดวันนับแต่วันจำหน่าย "

การจัดเก็บภาษีเงินได้จากกำไรจากการจำหน่ายกำไร หรือเงินประเภทอื่นใดที่กันไว้จาก
กำไรหรือที่ถือได้ว่าเป็นเงินกำไรออกไปจากประเทศไทย นั้น ตามบทบัญญัติในมาตรา 70 ทวิ
แห่งประมวลรัษฎากร มิได้บัญญัติว่าบริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลซึ่งจะต้องเสียภาษีการ-
จำหน่ายเงินกำไรนั้น จะต้องเป็นบริษัท หรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคล ซึ่งตั้งขึ้นตามกฎหมาย
ไทย หรือกฎหมายต่างประเทศ ทั้งมิได้กำหนดว่าจะต้องประกอบกิจการ ณ ที่ใด ดังนั้น

(1) บัญชีอัตรากำไรเงินได้สำหรับบริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคล (ข) ภาษีตาม -
มาตรา 70 และมาตรา 70 ทวิ ร้อยละ 25 และลดอัตราลงคงจัดเก็บร้อยละ 20 ตาม
พระราชกฤษฎีกา ออกตามความในประมวลรัษฎากรว่าด้วยการลดอัตราร้อยละ (ฉบับที่ 92)
พ.ศ. 2523 มาตรา 4.

บริษัท หรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลใด จำหน่ายเงินกำไรหรือเงินประเภทอื่นใดที่กั้นไว้จากกำไร หรือที่ถือได้ว่าเป็นเงินกำไรออกไปจากประเทศไทย ต้องเสียภาษี ตามบัญชีดังกล่าว ยกเว้น บริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลที่มีบุคคลใดบุคคลหนึ่งถือหุ้นหรือเป็นหุ้นส่วน เกินกว่าร้อยละ 50 ของจำนวนหุ้นทั้งหมด ไม่อยู่ในบังคับแห่งบทบัญญัติดังกล่าว

ส่วนอย่างไร คือการจำหน่ายเงินกำไรนั้น จะได้อัตราถึงภายหลัง ในบทความต่อไป

ศูนย์วิทยทรัพยากร

(2) มาตรา 75 "ในกรณีบริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคล มีบุคคลใดบุคคลหนึ่งถือหุ้นหรือเป็นหุ้นส่วน เกินกว่าร้อยละ 50 ของจำนวนหุ้นทั้งหมด บริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลนั้น ไม่ต้องเสียภาษีตามส่วนนี้ แต่ให้เสียภาษีตามบทบัญญัติส่วน 2 ว่าด้วยการเก็บภาษีจากบุคคลธรรมดา.